

Előfizetési díjak:

Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 6 korona.

Magánhirdetések díja:

Négyezer hasábozott garmond sorért 10 fillér.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért, tekintet nélkül a szöveg nagyságára, nyugtábellyel és támlappal együtt 6 korona.

Nyiltér soronként 60 fillér.

Többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújtatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénzküldmények és hirdetések a kiadóhivatalhoz ezimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

Néhány szó járdánk kiépítéséhez.

Járdánk kiépítésének rég vajdó ügye mutatja, mily nehezen tudunk e városban utat s olyat alkotni, mely városunk fejlődését célozza.

Azt tartom, hogy a mikor hosszas tépelődés után évtizedekre terjedő alkotásról van szó, polgári kötelesség, hogy kiki legjobb tudása és meggyőződése szerint ahhoz hozzájáruljon. Ezt a célt, városunk igaz érdekének ügyét kívánom én is szolgálni, a mikor igyekezem megvilágítani a szönyegen forgó beton, vagy aszfalt járda létesítésének kérdését.

Sietek e polgári kötelességemmel, nehogy miként e város többi elhibázott alkotásainál történt, csak elkésett kritikát gyakorolhassunk a helyett, hogy jó előre meghányva-vetve a dolgot, a mérvadó köröket oly határozat hozatalra bírjuk, a mely közmegelegedést teremtsen. Minden tíz évben nem áldozhatunk százazreket járdánk létesítésére; ha tehát ebben a kérdésben elhibázott határozatot hoznánk, annak következményeit, hátrányait utódaink is éreznék. Ily ügyekben experimentálnunk nem szabad, — kísérleteket a mi szegény városunk nem tehet ebben a kérdésben, nekünk csak is évtizedekre terjedő tapasztalat alapján szabad döntenünk.

A mig csupán arról volt szó, hogy városunk járdái aszfalttal fognak kiépíteni, nem éreztem szükségét a felszólalásnak, — mert amit a városok és községek, a hatóságok és szakkörök egyhangzóan a legkiválóbb és leggazdaságosabb burkolatnak tartanak, azt szerény szakismeretemmel külön támogatni feleslegesnek tartom. Ujabb időben azon-

ban több oldalról azt hallom, hogy sokan beton járdát akarnak, mert az olcsóbb s mert állítólag ilyen járda Mezőtúron is van, még pedig jó állapotban. Magam is azt tartom, hogy az olcsósági szempont figyelmen kívül nem hagyható, azonban az olyan takarékos-ságból, melyet később busásan, uzsorakamatostul megfizetnénk, én soha sem kérek. Már pedig azt az árkülömböséget, mely az aszfalt és beton között van, ilyen természetűnek ítélem. Alaposan foglalkoztam e két burkolat összehasonlításával, a magam tapasztalatát és szakemberek véleményét a következőkben összegezem.

A beton járda m² átlag 5 kor. 90 fillér, az aszfalt járda m² 7 kor. 30 fillér, a kapubejárat 9 kor. 50 fillér, a keramit szegélyzet folyó méterenként 2 korona 40 fillér. Ha tehát járdánk 2 méter szélességben építtetnék ki s egy-egy ház hosszát átlag 20 folyó méterre tesszük, a következő képet nyerjük:

40 m² beton járda á 5.90 k. = 236 korona.

Ezzel szemben, ha aszfaltból építtetnék ki: 33 m² aszfalt járda 7.30 k. = 240.90 k. 5 m² kapubejárat á 9.50 k. = 47.50 k. 20 folyóméter keramit szegély á 2.40 k. = 48.— k. Egy ház előtt kerül összesen 336.40 k. Ebből levonva a beton járda értékét 236.— k., a különbözet tesz 100 kor. 40 fillért. (De nagy részénél elesik a kapubejárat, mert igen sok aszfaltotzni való terület és járda van, a hol nincs szükség kapubejárat külön munkára.) Vagyis miután a járdák valószínűleg 50 éven át fognak törleszteni 5%-os annuitás mellett, házanként átlag 5 koronával kerülne évente többé az aszfalt, mint a beton,

feltéve, hogy a két burkolat fenntartási költsége egyforma.

Igen ám, de valójában hogyan áll a dolog?

Az aszfalt csaknem örökösnek mondható. Tudjuk, hogy Budapesten 32 éves aszfalt járdák vannak a nélkül, hogy azok akár csak egy fillérnyi javítási költséget igényeltek volna. Ha tehát Budapesten ily tartósaknak bizonyultak az aszfalt járdák, csak természetes, hogy Szilágy-somlyón, a hol összehasonlíthatlanul kisebb a forgalom, az majdnem elpusztíthatlan lesz.

Feltéve azonban — de meg nem engedve, — hogy az aszfalt felülete 50 év múlva megrongálódna, mi történne?

Az aszfalt alatt levő s az idő viszontagságának ki nem tett beton változatlan maradt (sőt jobb), a felső aszfaltreteg pedig felszedhető, újból felfőzhető és csekély új aszfalt anyag hozzáadásával újból felkenhető lévén, az az aszfaltburkolat, mely ma 7 korona 30 fillérbe kerül, 50 év múltán leendő esetleges megújításával már csak 2 kor. 60 fillérbe fog kerülni s e csekély költség ellenében ismét egészen új burkolatot nyerünk a további 50 évre.

Igaz, hogy az aszfalt vállalatok csak 10 évi ingyenes jótállást vállalnak s a további fenntartásért díjazást kérnek; ámde a városok az aszfalt fenntartást sehol sem adják át az aszfalt vállalatoknak, — mert már rájöttek, hogy azok fenntartási költséget egyáltalán nem igényelnek.

Ezzel szemben köztudomásu, hogy a beton merev test lévén, az idő viszontagságainak (mint egy végnélküli vékony lemez) ellent nem áll s rövid idő alatt összevissza repedezik.

Elhiszem, hogy Mezőtúron a beton

elég jó, ámde ez sincs még alaposan kitapasztalva, mert az sem élte még át az első évtizedet s tudtommal némi javítást az már is igényelt s e mellett az alföld egyenletes éghajlati viszonyait nem lehet a változásnak nagyon is kitett Szilágy-somlyó éghajlati viszonyával összehasonlítani, a mely tudvalevőleg a merev testekre, — mint a milyen első sorban is a beton, — óriási kihatással van. Ami jó lehet a mezőtúri síkságon, annak jósága nagyon is kétséges nálunk a hegyek között.

Azt mondhatná valaki, hogy a beton vállalkozó 10 évi jótállást vállal s ennek biztosítására 10% cautiót ad. Igen ám, de ha a beton egyszer repedezni kezd s pár év múlva tönkre megy, a régi anyagot többé felhasználni nem lehet s az építési költség 90%-a elveszett, 10%-ot pedig a vállalkozó veszített. De tegyük fel a legrosszabb esetet, hogy a beton 10 évig eltart, de mi történik akkor, ha a beton egy nagyon erős fagy folytán tönkre megy. A város egyszerre járda nélkül marad s ujnak létesítésére nem is gondolhat, mert a régit esetleg ki sem fizette.

Felteszem már most a kérdést, szabad-e 5 korona látszólagos többletköltség ellenében ily kockázatba bele menni?

De különben a közlekedés sem teszi kívánatosná a betont, mert az éppen merevségénél fogva üvegszerű felülete igen sikos, a járásra nemcsak kellemetlen, de városunkban — ahol nagy az esés — sokszor veszélyessé is válhatik.

Ezzel szemben az aszfalt rugalmas természeténél fogva érdes felületével a járásra igen kellemes és biztos.

Hiszen tudjuk, hogy az aszfalt még a kocsutak létesítésénél is a legkedveltebb burkolat s még oly hegyes városokban is, mint pl. Besztercebánya, az

A „Szilágy-Somlyó” Tárczája

Andriskám halálára.

Kedves volt és játszadoztak
Vele a kis angyalok,
S így történt meg, hogy egy reggel
Minket értük itt hagyott!

Vilma.

Pöffeszkedés.

Irta: Zöldi Márton.

A cim maliciát sejtet, s félnem kell, hogy legjobb barátaim nyugtalanodva fogják olvasni az alábbi történetet, attól tartva, hogy bizonyos eszmei vonatkozásban áll velük.

Mert mi türes-tagadás, a pöffeszkedés kelletlen grasszál a mi társaséletünkben. A hazug önértetnek talán sohasem alakult ki annyi visszataszító típusa, mint napjainkban. Pöffeszkedünk felfelé és lefelé. Az, mit Hamlet a „hivatalnok packázásának” mond, az a kellemetlen gőg, generális vonás lett. Hivatalon belül és hivatalon kívül.

Mittala Imre is veszedelmesen inklinált a pöffeszkedésre. Ez a fiatal ember alig huszonegy éves korában főszolgabíró volt. Mikor elfoglalta a hivatalt, nyomban elfelejtette, hogy azt családi összeköttetéseinek köszönheti. A gondviselés kényszerű adójának

tekintette, mellyel tehetségének, tudásának és energiájának tartozott.

A mi az energiát illeti, az nem hiányzott lelkéből. Merész, dacos karakter volt, ki harcias időkben, kedvező terepviszonyok mellett talán nagyot is mívelhetett volna.

A szolgabíró hivatalban épp oly tucatszamba ment, mint a többi. Különben nagy ambíciót helyezett arra, hogy a felekkel szemben a kiméletlenségig szigorú legyen.

Mikor egy hétfői napon hivatalában ült, a hajdu Bakos András jelentette be neki.

— Ki az? kérdezte a főszolgabíró.

— A nagy parasztbirtokos a Tiszántúlról.

— Ugy jöjjön be!

A főszolgabíró, ez modorához tartozott, belemélyedt valami aktába, s jó ideig fel se nézett. Hadd várjon a fél. Mikor aztán feltérinteni kegyeskedett, egy öreg, kék dolmányos parasztot pilantott meg a sarokban egy széken ülve.

A főszolgabíró ráförmedt:

— Hallja, ki engedte meg magának, hogy leüljön? Talán azt hiszi, hogy koresmában van?

A barátságatlanul megszólított öreg ember fűgén felugrott a székről, s alázatosan mentegetődzött:

— Ne tessék tulságosan hagudni! Hajnal óta talpalok. Alig birom a ábamat.

— Hát honnan jött?

— A vámosi pusztáról.

— Gyalog?

— Igen, gyalogosan.

A főszolgabíró szigorú redőkbe vonta nomlokát.

— Hát mért jött gyalog? kérdezte. Van kocsija, lova.

— Van, könyörgöm, de ilyen nagy munkaidőben sajnálja az ember elvenni a munkából.

A főszolgabíró megvető tekintettel mérte végig a gazdag parasztot, kiről többször hallotta, hogy valóságos nábob. Aztán megkérdezte:

— Mi járatban van itt.

Bakos András kimért lassu tempóban válaszolt:

— Könyörgöm alássan, cifra az én sorom... Tetszik tudni, hogy most harmadéve árvízveszedelem fenyegetett bennünket. Szikra hízja volt háromezer hold buza földem nem került a víz alá. Csak annak köszönhettem, hogy a mészfalviak derekasan helyt állottak. Három nap, három éjszaka talicskázta a földet furtumfúrt. Így menekedtünk meg, csak is így...

— Jó jó, az már régen volt. Most nincs árvíz veszedelem

— Nincs, hála Istennek, ne is legyen.

— De hát mit akar itt nálam? kérdezte a főszolgabíró türelmetlenkedve.

— Épp azt akartam elmondani, mert hát voltaképpen azért is jöttem volna.

— Csak beszéljen egymásután. Nem érek rá sokat prézsmítani.

— Tudom, hogy más dolga is van a tekintetes urnak. Hát igen. Akkoriban megígérttem a mészfalvi nótáriusnak, hogy nem kívánom ingyen a becsületes igyekezetet. Aszontam, hogy meghálálom, mert dukál is...

— Jó, jó, azt végezze el a mészfalviakkal. Nekem azokhoz semmi közöm.

— Tudom, nagyon tudom, de mégis.

— Beszéljen hát!

— Igyekezem, könyörgöm alássan. Hát

úgy történt, hogy én akkor azt ígérttem a mészfalvi nótáriusnak, hogy ártézi kutat ásatok a falunak.

— Ártézi kutat? — kérdezte a főszolgabíró csodálkozva.

— Azt, könyörgöm alássan, mert nagyon rossz az ivóvizünk, csupa szikso, a jószág is csak kelletlenül issza.

— Hát aztán?

— Hát aztán, mivelhogy megígérttem, ura akarok lenni a szavamnak. Az a domb, a hol a kutat ásatni akarnánk, a tekintetes ur járásába esik, hát eljöttem bejelenteni, ne tessék tulságosan neheztelni érte.

A főszolgabíró merően nézett egy ideig a gazdag parasztra, aztán megkérdezte:

— Mennyibe kerül kigyelmednek az az ártézi kut?

Bakos András megvakarta a füle tövét.

— Bizony tekintetes uram, rámege arra ötvenezer forint, ha több nem.

— Ötvenezer forint?

— Annyi, a főmérnök megcsinálta a számadást.

A főszolgabíró fölkelt s egyik kezét az íróasztal szélére támasztva, előkelő, uri pózba vágta magát. Aztán így szólt:

— Kötzni való bolond kigyelmed, Bakos András, annál is több, cimeres ökör.

— Igen is, tekintetes uram.

— Kidob ötvenezer forintot, holott magától egy fuvert is sajnál. Az ilyen embert a bolondok házába kéne csukni.

— Nem mondom, hogy nem.

— Ne is mondja, vén szemár... Különben tegyen, a mit akar. Miattam akár fel is kötheti magát.

— Igen, de hát az engedély?

aszfaltot alkalmazzák, már pedig ha az sikos volna, úgy az igavonó állatokra és járásukra való tekintettel, azt bizonyára nem alkalmaznák.

Szépészeti szempontból pedig azt hiszem, nem kell az aszfalt mellett szólni.

Az aszfalt óriási szolgálatot tesz a házak nedvességének megakadályozására, a mely pedig igen fontos.

Nálunk kivételesen még az aszfalt járdák megépítését is nagy tapasztalattal és szakerökkel rendelkező vállalatra kell bízni, mert nem vagyunk a sima alföldön, ahol a természet készen adta az utcák nivellálását, hanem mesterségesen, óriási körülményekkel és szakismerettel kell megállapítani a járdák kiépítését.

A takarékoság, azt hiszem, minde-nütt szem előtt volt minden nagyköz-ségben és városban, azért jutottak végeredményben arra, hogy nem betonból, hanem aszfalt járdát létesítettek.

A betonból készült járda Szilágy-somlyón legfeljebb 10 évig élhet, azon-tul semmi esetre sem. Míg az aszfalt csekély 50 évig tart anélkül, hogy lényegesebb javításokat igényelne.

Városunk közjára indít eme felszó-lalásra. Ne rontsuk járdánk kiépítésének lehetőségét, ne zavarjuk a dolgot. Léte-süljön végre nálunk is valami olyan alkotás, amelyen ne kelljen késő bankó-dással sopánkodnunk.

Soha se felejtünk, hogy: „rest töb-bet fárad, fősvény többet költ.“

Besenczky Gyula.

Vármegyei közgyűlés.

Szilágyvármegye köztörvényhatósága 1906. március hó 14-ik napján dr. Kaizler György főispán elnöklése alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melynek határozata elébe nagy érdeklődéssel nézett vármegyénk közönsége, mivel eme közgyűlés volt hivatva az önkéntesen befizetett adók beszedésére, — az önkén-tesen jelentkezők uynneok részére belépési bizonyítvány kiállítása s a póttartalékos ka-tonák behívóinak kézbesítésére vonatkozó, a belügyminiszter által már kétféle megemmi-sített törvényhatósági határozatot hozni.

Mint lapunk előző számában közölve volt, a 48-as bizottság a mellett döntött, hogy a vármegye továbbra is maradjon meg tiltó ha-tározatainak érvényben maradása mellett.

Ezen bizottsági határozattal szemben az állandó választmány az opportunitás szem-pontjából terjesztett a törvényhatósági köz-gyűlés elébe, mely az eddigi határozatoktól elállást s a belügyminiszter vonatkozó rende-leteinek végrehajtását hozza javaslatba.

Az állandó választmány javaslata követ-kező:

— Menjen a másik szobába, a segéd-szolgabíróhoz, az majd eligazítja.

Azzal leült az íróasztalához és ismét belemerrült az aktába. Még az alázatos kö-szöntésre sem reagált, csak magába dűny-nyögte: buta paraszt . . .

Három év múltán lényeges változás ál-lott be a főszolgabíró magán- és hivatalos körülményeiben. Megválasztották országos képviselőnek.

Az új képviselő nem sok vizet zavart, de annál több kártát kevert Budapesten. Az a festett kéreppapíros teljesen sterilis minden göggel és pöffeszkedéssel szemben. Szidás, káromkodás, fogcsikorgatás nem fog rajta. Annak kedvez, akinek akar. Helyesbiteni, korrigálni csak bűnös uton lehet.

Röviden, Mikola Imre képviselő ur ve-szített. Sokat és következetesen. Az anyagi körülmények súlyos ziláltsági tüneteket kezd-tek mutatni. Közel, veszedelmesen közel ju-tott ahhoz az állapothoz, mikor a végrehajtó a képviselői napidíjakra vezeti rá a biztonsá-si végrehajtást.

Ezt a századik képviselő se szereti. De Mikola Imre éppen nem szerette, mert ak-koriban készült nősilni. — Fényes, min-den anyagi bonyodalmat kiengesztelő házasa-gról volt szó. S hozzá, mi rikaság, a kombinációba vett leány is tetszett neki. Majd hogy nem szerelmes volt belé.

S ekkor fenyegette a katasztrófa. Az ilyen dolgon zsíránssal szokás segíteni, Mi-kola Imre már egy hete futkosott olyan em-berek után, akik írni, tudniillik váltót aláírai képesek. Talált is nehányat, de azokról kisült,

Szilágyvármegye törvényhatósági bizott-sága a vármegye törvényesen megválasztott tisztviselőit, valamint a hozzá tartozó városok és községek előjáróit feloldja az 1905. évben 390., 383., 932., 1007., 1008., 1193., 1194., 1906 évben 2. jegyzőkönyvi szám alatt hozott határozataiban tett azon rendelkezéseinek be-tartása alól, melyekkel eltöltotta az állami adók és illetékeknek, bár az önkéntesen fi-zetni akaróktól is, elfogadását, ezeknek és e fogyasztási adóknak az állampénztárba be-szállítását, a hadseregbe, vagy honvédségbe önként belépni kívánók részére belépési bi-zonyítványok kiállítását, a póttartalékosok behívásánál közreműködést és az 5 % pótda-ból befolyó összegnek a kir. adóhivatalokhoz beszállítását s illetve megengedi a vármegye törvényesen választott tisztviselőinek és hoz-zátartozó községek előjáróinak az elősorolt közgyűlési rendelkezéseke megsemmisítő s azonnal és feltétlen végrehajtást követelő és jelen véghatározat bevezető részében közölt m. kir. belügyminiszteri rendeletek végrehaj-tását s a végrehajtás megtörténtéről a jelen-tés megtételére és 1906. január 1-étől be-szüntetett állami javadalmazás újabb folyósi-tásának kérésére az alispánt megbízza.

Továbbra is megköveteli azonban tör-vényhatóságunk egy a vármegyei tisztviselő-k-től, mint a községi előjáróktól, hogy a m. kir. miniszterium által netalán kibocsátandó oly rendeleteket, melyek az országgyűlés ál-tal meg nem szavazott adók, vagy ujoncok tényleges behajtását, kiállítását kívánják — ne teljesítsék.

Nem követeli meg továbbá törvényható-ságunk törvényes választott tisztviselőitől az 592—1905. és 2—1906. közgyűlési szám alatt hozott s a m. kir. belügyminiszternek 120/482—1905. sz. alatt kelt rendeletével semmisnek kimondott azon rendelkezése vég-rehajtását sem, mely szerint a háztartási pénz-tár részére, az ezen pénztárt terhelő kötele-zettségek teljesítésére, az 5 % -os pótda-alap-ból ideiglenes kölcsön felvételek és kijelenti, hogy a vármegyei tisztviselők, városi és köz-ségi előjárók kártalanítására 10 % vármegyei pótdadót megszavazó s a jelen véghatározat bevezető részében 132,680—1905. sz. alatt kelt belügyminiszteri rendelettel szintén se-misnek kimondott, de a törvényhozás fel-hatalmazásának kinyeréséig végrehajtani külön-ben sem szándékol 581—1905. szám alatt hozott határozatának végrehajtását addig, míg a pótdadó kivetésére a törvényhozás felhata-lmazását meg nem kapja, meg nem kezdi; ugy a háztartási pénztár részére az 5 % -os pótdadó alaptól kölcsönvételt tárgyzó, mint a 10 % pótdadót megszavazó közgyűlési ha-tározatok megsemmisítése miatt az országgyűlés képviselőháztól, annak újabb összehívása-kor, jogorvoslatot fog kérni.

Elsőnek a kérdéshez id. báró Wesse-lényi Miklós szólott, aki az alábbi beszé-det intézte a törvényhatósági bizottság tag-jaihoz:

Méltóságos főispán ur, tisztelt közgyűlés! Elfogadom az állandó választmány hatá-rozati javaslatát s ha megméltóztatnak en-gedni, röviden indokolom, hogy ennek elfo-gadásával miért veszem olyan készségesen magamra a látszólagos következetlenség vádját.

Az abszolutizmussal szembe került nem-

hogy nem igazi irástudók. A bankok legalább úgy nyilatkoztak felőlük.

A végső kétségbeesésében eszébe jutott egyik képviselőtárs, ki mindig feltűnően barátságos volt vele s kiről az hallatszott, hogy nagyon jómódu ember. Bakos Ferenc-nek hitták. Egyebet Mikola Imre nem is tu-dott feléle.

De azért felkereste s nagy zavarral elő-állott, hogy a véletlen . . . és a többi és a többi.

— Mit kívánsz? — kérdezte Bakos Fe-rercz.

— Hogy egy nyoleezer forintos váltót zsírálj.

— Nagyon szívesen, kedves barátom. Az apám összeszidna, talán ki is tagadna, ha megmerném tagadni.

— Az apád?

— Igen. Bakos András, Nem emlék-szel rá?

— Azaz . . . hogy . . .

— Egyszer nálad járt valami ártézi kut engedélye ügyében.

— Igen, emlékszem.

— Nagyon kidicsért, hogy milyen ked-ves voltál hozzá. Mondta is, ha találkozom veled, köszönjem meg.

— Micsoda?

— Az öreg mondta. Nos, add ide a váltót.

A pöffeszkedő ember majd a föld alá sülyedt szégyenletében, mialatt a váltó-blan-keztát előkereste és Bakos Ferencz elé teri-tette.

zeti ellenállásunk küzdelmében, tisztelt köz-gyűlés, most már nem arról van szó, hogy kárpótoljuk törvényes kötelességeiket eskü-jökhöz hiven teljesítő tisztviselőinket, a tö-lük jogtalanul elvont járandóságaiért, hanem főleg arról, hogy lehetőleg elkövéssünk min-dent, nehogy tisztviselői állásaink megbizha-tatlan, esetleg nemzet és államellenes ele-mekkel töltessenek be.

Eppen ezért, méltóztassanak higgadtan megfontolni ezt a mi kényes, ezt a mi ve-szedelmes helyzetünket. Mert az ügyvezető-ségnek, az önkéntes adóknak és az önkéntes ujoncoknak beszedését eröltető rende-letei, voltaképpen egészen más céloznak. Csak ürügyül szolgálnak arra, hogy vármegyénk belservesztésbe a lehető legbrutálisabb ké-zzel bele nyulhassanak, hogy eltávolítva onnét minden törvénytisztelő és hazafias elemet, üresen maradt helyeiket a saját kreatúráik-kal tölthessék be s hogy előkészíthessék így maguknak a talajt az esetleg elrendelendő választásokhoz, vagy további törvénytelen lé-péseikhez.

Hát éppen ettől óhajtanám megóvni vár-megyénk közönségét, melynek közigazgatási s társadalmi rendjére nézve végzetes csapásnak tartanám, ha meglevő, megbízható és haza-fias tisztviselőink kicséréltetnének és helyeik megbizhatatlan, esetleg nemzetellenes elemek által töltenének be.

Nem kétlem, hogy vármegyénk törvény-hatósági bizottsága most is ragaszkodik ed-dig elfoglalt és törvényesen korrekt állás-pontjához, most is törvénytelen cselekedetnek tartja, a költségvetési felhatalmazásokkal nem bíró, tehát törvénytelen kormányznak bármi-féle adót és ujoncot beszedgáltatni.

Ez idők szerint az ügyvezetőség, úgy látszik, nem szándékozik még az adókat és az ujoncokat kényszer utján, tehát erőszak-kal behajtani. Valószínűleg ez is be fog kö-vetkezni. De most egyelőre csak az önként befizetett adóknak és az önként jelentkezőt ujoncoknak közvetítését követeli. Tehát most még ez az ütköző pont. Ugy látszik azonban, hogy ellentállás esetén ez az ütköző pont is elégséges ürügy a legbrutálisabb közbelé-pésekre.

Azért tehát, az események kényszerítő hatalmának és az erőszak nyomásának en-gedve, elfogadom az állandó választmány ha-tározati javaslatát. Elfogadom, hogy közgyü-lési határozatainknak, máskülönbben épségben tartásával, — még nagyobb bajok elkerülhe-tése végett, — rendeljük hát el tisztvise-lőinknek, hogy közvetítsék ezt az önkéntes adók és ujoncok beszedgáltatását követelő törvénytelen rendeletet és inkább vállalk-junk meg a következetlenség vádját. Ezt te-hetjük annyival is inkább, mert hisz ebben a vádban a következetlenség voltaképpen csak látszólagos. Ugyanis nekünk mindnyájunknak, akik a törvényhatósági bizottság tagjai va-gyunk, az a legelső kötelességünk, hogy gon-doskodjunk vármegyénk jólétéről, közigaz-gatásunk zavartalan menetéről. Jogosan akkor érhetne hát minket a következetlenségnek vádjá, ha ennek a tartozó kötelességünknek teljesítését elmulasztanók, vagy azt téves fel-fogással, károsan teljesítenők.

Én a magam részéről a látszólagos kö-vetkezetlenségnek ezt a vádját nyugodt lelki-ismerettel vállalom, főleg akkor, ha ezzel vármegyénket nagyobb bajtól tudnám meg-kímélni.

Ha nagyobb bajok elkerülhetése végett kényszerítésből engedünk is az erőszaknak, ez még korántsem támogatása, vagy helyes-lése a törvénytelenségnek. Leszerelés sem, — hanem csak tőlünk telhető védekezés az ellen a mi közigazgatási és társadalmi ren-dünket romba dönteni készülő anarchia ellen, mely vármegyénket fenyegeti.

Mert azt vagyok bátor kérdezni a tisztelt közgyűléstől, hogy ezekért a könnyen be-következő anarchikus állapotokért vajon melyikünk vállalná el a felelősséget? És azt, hogy a felidézhető bajokért lelkiismeretünk, vajon elég megnyugvást találhatna-e, követke-zetességünk kielégített ambíciójában?

Nézetem szerint, tisztelt közgyűlés, mi-nekünk tartozó kötelességünk a kisebb bajt választani és inkább vállalni a következetlen-ség vádját, mintsem kitenni vármegyénket be-láthatatlan bajoknak és zavaroknak. Az ál-landó választmány határozati javaslatát el-fogadom.

Sántha Dezső kir. körjegyző, bizottsági tag szólt föl s kijelentette, hogy bármennyire tiszteli is a Wesselényi báró által föl hozott indokokat, nem tartja indokoltnak, hogy vármegyénk elfoglalt álláspontját meg-változtassa, mert ha a most kérdésben lévő jogokat föladjuk, a hatalom újabb törvényte-lenségeket fog elkövetni. Ő is szíven hordja a tisztviselők sorsát, de a haza ügyét minde-nke felett elsőbbsnek tartja és azt indítvá-nyozza, hogy mondja ki a közgyűlés, hogy eddigi határozatát érvényben tartja, a tisztvi-selőinknek azonban szabad kezét enged.

Balassy Endre és Szentkirályi Zoltán az

állandó választmány javaslata mellett foglal-tak állást.

Előbbi Sánthával szemben arra hivatko-zott, hogy az állandó választmány javaslata elfogadásával s így a mostani hazafias tiszt-i-kar megtartásával lehet és kell a jól értelme-zett hazafiságnak szolgálni. Utóbbi azzal érvelt, hogy elvesztett hadi állás feladása s az új, erősebb védelem előkészítése nem csatavesztés s hivatkozott arra is, hogy az állandó vá-lasztvány javaslata meggyezik az erdélyrészi szövethetett ellenzék kolozsvári értekezleté-nek megállapodásával.

Végre is a közgyűlés elfogadta az állandó választmány javaslatát, melyhez Donogán Já-nos bizottsági tag javaslatára az toldta hozzá, hogy továbbra is tiltja a törvényhatóság az országgyűlés által meg nem szavazott adók és ujoncok tényleges behajtása és kiállítására iránt netalán kiadandó kormányrendeletek végre-hajtását.

Március 15.

Szilágy-somlyón.

A szabadság, egyenlőség, testvériség szép ünnepét Szilágy-somlyó város közönsége ez évben is hazafias lelkesedéssel ülte meg.

A nagy napot megelőzőleg a gyülekezési jog és szólásszabadság korlátozására kibocsá-tott belügyminiszteri rendeletek, melyek a hazafias ünneplés megtartásának megtiltására is kiterjedtek, nemhogy visszatartotta volna a közönséget az ünnepélyen való részvételtől, sőt mint előre várni lehetett, a gyülekezés a tilalom hírére még nagyobb lett.

Korán reggel taracklővések hirdették a nagy nap elérkezését s a város ház udvarán, dacára a váratlanul beállott nagy havazásnak, szokatlan nagy számban jelentek meg a vá-roso testületei, egyesületei saját zászlóik alatt, legnagyobb részük nemzeti színű kokárdák-kal s Kossuth arcképével jelentek meg. — Luhátsffy Ödön polgármester rövid beszéd-ben üdvözölte a közönséget s felhívta, hogy a nagy nap emlékére a róm. kath. templom-ban tartandó ünnepi misén és a református templomban tartandó alkalmi templom-záson vegyenek részt.

Az 1848-as agg honvédek idők viharai által megtépt zászlójuk alatt indultak a menet élén, követve az ünnepő közönség be-láthatatlan sora által. A rom. kath. templom-ban tartott szent mise végeztével, mely alatt Konecsny János kántor művészi orgonajátéka és hazafias szép szóló énekszámai emelték a közönség lelkesedését, fölhangzott az egész közönség ajakáról az „Isten áldd meg a magyart.“

A róm. kath. templomból az ev. ref. templomba vonult az időközben óriásivá fel-szaporodott közönség a tűzoltó zenekar lel-kesítő zenéje mellett.

Az ev. ref. templomban Zsigmond Ká-rolly ref. lelkész mondott felemelő gyönyörű szép alkalmi imát s utána a szabadság, egyen-lőség szent eszméit hirdető magyar hazafisá-gtól izzó szónoklatot. Nem lehet meg nem emlékeznünk azokról a lélekemelő szép ma-gánénekekről, melyeket az új kántor, Ladányi Ödön a közönség nagy lelki gyönyörűségére, a szívek mélyéig ható ritka szép bariton hangjával szólóban énekelt. A rendes isten-tisztelet végeztével a tűzoltó zenekar a Hymnuszt játszotta, mit a közönség átvett s másodízben már elhallgatott a zene s a kö-zönség egy szívvel s lélekkel énekelte a ma-gyar nemzet imádságát: „Balsors a kit ré-gen tép, hozz rá vig esztendő.“

Az ünnepély délután a városi színház-ban folytatódott, hol a tűzoltó zenekar kör-járata után 2 órára óriási közönség gyüleke-zett egybe.

A Hymnus elneklése után Papp Jenő a Talpra magyart szavalt, majd a dalárda énekelte el ugyanazt. Farkas Sándor sarna-sági ev. ref. lelkész szavalt el lapunk előző számában közölt hazafias szép költeményét. Dr. Náduvarty Jenő kis fiának hirtelen közbejött elhalálása miatt az alkalmi be-széd megtartásában akadályozva lévén, dr. Pongrácz Jenő fiatal ügyvéd tartott rögtön-zőve hazafias, lelkesítő igen szép, kerekded hatásos beszédet, mit igen csattanóan vég-zett be a történelmi nevezetességű mondattal, hogy: „Még is huncut“ . . .

Este a város utcáin az ünnepélyesen kilágított köz- és magánépületek ablakai fényárban usztak s az utcákon és tereken, dacára a kellemetlen időnek, óriási néptömeg tolongott a késő esti órákig.

Az ünnepélyt Cserey Károly városi szá-lodájának éttermében társas vacsora fejezte be, melyben a polgárság igen szép számmal vett részt.

A felsőbb hatóság a szabadság ünnepé-nek eltöltésére vonatkozó rendeletét ugy-szólvá a legutolsó órában visszavonta ugyan,

de azért felsőbb rendeletből megerősített csendőrrjáratok cirkáltak. Közönségünk azonban dacára, hogy éppen országos vásár volt, ez alkalom messze vidékről sokféle embert is ide hozott, legkisebb zavargás sem fordult elő és a csendőrségnek nem volt mibe beavatkozzanak.

Krasznán.

Hull a hó, fehér szemfedővel takarva be a földet, mintha jelképezni akarná a nagy természetet is, hogy a magyarok szabadságára, függetlenségére a zsarnoki önkény s a gyász-magyarok szolgálalkülsége éjt borított; de a mint a késői hó a legelső tavaszi napsugárra elolvad, úgy fog a magyarok szabadságára tett bilincs szétpattanni, ha a magyarok a kitartásban egyekké lesznek.

Az ifjúság a sirból is feltámad!

Ha valaha, úgy most éppen jó időben jött a nemzet újjászületésének, feltámadásának évfordulója.

Az ingadozókat hadd tegye erőssé, az erőseket bátrakká, kitartóvá.

Az „Olvasó-Egylet“ minden évben megünnepeli a napot, most ez évben fokozottabb lelkesültséggel.

K. Nagy Béla, mint a rendező bizottság elnöke, fáradságot nem ismerő lelkesültséggel rendezte az ünnepséget.

Az ünnepségek sorozatát délelőtt az ev. ref. templomban tartott isteni tisztelet nyitotta meg.

A népek sokasága nemzeti kokárdával diszitve, a nők hajokban nemzeti szallagokkal ékesítve, vonultak a fellobogózott utcákon az ősrégi templomba.

Az orgona lélekemelő hangjai mellett énekelte a közönség a Himnuszt s ezután Kádár Imre lelkész mondott a hazáért egy lélekemelő könyörgést. Kérve a magyarok Istenét, hogy szánja meg e sokat szenvedett népet s adjon neki igazához sikert, tartós boldogságot, hisz: „Megbűnhődte már e nép, a multat s a jövődőt.”

A közönség, mely szorongásig megtöltötte a templomot, a Szózat hangjai mellett osztott szót.

A templomból a közönség az állami iskolába vonult, ahol a növendékek ülték meg az ő gyermeki romlatlan szívökkel a szent napok emlékéit.

Kedves volt a növendékek éneke, szavata. A márciusi nagy napok jelentőségét Morvay Margit tanítónő ismertette.

Délután a község háza nagytermébe jött össze az ünnepelő közönség.

A testületek zászlók alatt, a közönség sűrű egymásutánban vonult fel.

Egyszerre minden ember levette a kaptárját, a közönség a Himnuszt énekelte. Talán ha meglátták volna az édes anyát megtagadó gyászmagyarok, felébredt volna lelkiismeretük s magukba szálltak volna...

Szurinka Bertalan szavalt a Talpra magyart. Ezer kéz emelkedett a levegőben esküre emelve: „Esküszünk, esküszünk, rabok tovább nem leszünk!”

Majd szívekig, veséig ható előadásban méltatta Kádár Imre a nap jelentőségét s a mostani sötét, borongó kort, melyben hiába keressük a világító szövőtmeket, még éj van egünkön, de ha kitartunk, a hajnal hasadása nem maradhat soká.

A remek szóznoki beszéd elhangzása után Deák Mariska lépett az emelvényre. Szavalt csengőn, édesen, mint csak magyar leányoknak tudni adott: „Március 15.” című verset.

A közönség templomi áhitattal a Szózatot énekelte s befejezésül a zenekar hazafias dalokat játszott s ennek hangjai mellett osztott szót a közönség.

A kivézenyelt csendőrség — mert ezt is küldtek hozzánk, reánk, — néma szemlélője volt a megnyilatkozott hazafiai érzésnek. Vajjon a zubbony és vas fegyelem alatt nem dobogott szívök sebesebben?!

Este társas vacsora fejezte be az ünnepséget. Vér nem folyt. És most írhatják az ügyvivők lapjai: a nemzet józanodik! Igen, józanodik az önállóság felé!

Krasznán, 1906. március 16.

Buszmagyar.

Különfélék.

— **Szabászati tanfolyam.** Rég érzett hiány volt a mi szabó iparosainknál, hogy a szabászat terén nem haladtak kellő biztonsággal. Nem egyszer megtörtént, hogy egy drágább kiállítású öltöny, — a rossz szabás következtében — ugyyszólván viselhetetlenné vált. Ezen a bajon akart segíteni a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara, a mikor a kereskedelmi miniszterhez szabászati szaktanfolyamok létesítése iránt tett előterjesztést, — a mely előterjesztésére a miniszter ily tanfolyam lé-

tesítését városunkba engedélyezte. Ezen tanfolyamot nyitotta meg folyó hó 20-án a város háza tanácstermében Bölöny Bálint rendőrfőkapitány jelenlétében a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara kiküldötte, Balázs Gyula kamarai titkár. A tanfolyamot megnyitó titkár rámutatott azokra az okokra, melyek a kamarát arra birták, hogy a tanfolyam létesítése iránt a miniszterhez előterjesztést tegyen, és bár nem kis nehézségekbe került — a miniszter megengedte a 21 napos tanfolyam létesítését és annak vezetésére városunkba Beleszlin Athanasz szabászati szaktanítót küldte ki. A közönség és a magyar ipar érdekében valónak tartjuk olvasóink figyelmét e tanfolyam pártolására felhívni, mert csak is a közönségtől függ ugy a tanfolyam, mint az abból kikerülő iparosok munkásságának sikere. A tanfolyam már a mai naptól fogva elfogad mindennemű — a férfi szabó üzlet körébe tartozó — munkát. A szabás a tanfolyam vezető felügyelete alatt történik. A tanfolyamon résztvevő szabó iparosoktól pedig elvárjuk, hogy magukat a tanfolyamon alaposan kiképezve, hassanak oda, hogy a ruha kiállításra tekintetében a versenyt bármely nagyvárosi céggel fölvehessék, és hogy ezután, nem az osztrák, de a magyar árucikkeket terjesszék.

— **Gazdasági egyesületi gyűlés.** A szilágyvármegyei gazdasági egyesület igazgató választmány a folyó évi március hó 25-én d. e. 1/2 11 órakor Zilahon, a vármegyeház kistermébe havi rendes ülést tart. Táragsorozat: 1) Az egyesület 1906. évi költségvetésének megállapítása. — 2) Földmívelésügyi m. kir. Miniszter rendelete a politikai kérdésektől óvakodás tárgyában. — 3) Ugyanannak leirata a mezőgazdasági hitelnek rendezése tárgyában. — 4) Szilágyi Károly ardoi lakosnak kérelme gazdatiszti oklevél kiadása tárgyában. — 5) A magyar-goroszói értékesítő szövetkezet kérelme segélyezése iránt. — 6) A cseléd és arató bér harc lehetőséggel megállapítása, illetve az ily mozgalmak káros hatásának csökkentése tárgyában javaslatok. — 7) Borosvármegyei gazdasági egyesület átirata, az 1907. évben Pécsen rendezendő általános ipari és mezőgazdasági kiállításon való részvétel tárgyában. — 8) Vármező község kérelme 128 K. tenyész állat kölcsönnek elengedése iránt. — 9) Ugyannak kérelme 200 kor. tenyész állat kölcsönnek elengedése iránt — 10) Folyó ügyek. — Esetleges indítványok.

— **Eljegyzés.** Dr. Schvarcz Dávid tanádi ügyvéd eljegyezte folyó hó 18-án Weinberger Kálmán szeszgyáros és földbirtokos szilágy-somlyói lakos leányát, Belluskát.

— **Színészet.** Szabadhegyi Aladár színigazgató, aki a közelebbi években két ízben is megfordult társulatával városunkban és mindannyiszor a közönség meglegedését és elismerését vívta ki, jól szervezett szintársulatával városunkba érkezett s előadásait ma este „A zsába“ bohózzal megkezdi. A jó erőkkal rendelkező társulatot, mely Szamosújvár közönségének elismerését hozta magával, ajánljuk a színházlátogatók figyelmébe.

— **Meghívó.** A szilágy-somlyói Első Temetkezési Egylet 1906. évi április hó 1-én, vasárnap d. u. 2 órakor, a városi színház termében tartja évi rendes közgyűlést. A gyűlés tárgyai: 1) Elnök megnyitó. — 2) A jegyző jelentése az Egylet 1905. évi állapotáról. — 3) Az 1905. évi pénztári számadás megvitatásáról szóló jelentés. — 4) Az 1906. évi költségvetés tárgyalása s ezzel kapcsolatosan az igazgató választmány előterjesztése. — 5) Elnök, alelnök, pénztáros, jegyző, aljegyző és 20 igazgatósági tag választása. — 6) Indítványok.

— **Márciusi hó.** A régiek azt tartották, hogy a márciusi hó levében valami titkos szepítő erő van, mely az arc fiatal üdőségét sokáig képes megővni. Az idén március nem volt szükmarku ebben a varázslatos mosdóvíz adásában, mert 14-én éjjel 30 centiméteres hó esett, ami egy pár napig tartotta is magát s mignem a tavaszi szél elolvasztotta s színig dagasztotta vele folyamainkat.

— **A pusztító betegségek elleni harcban** a világ legkiválóbb orvosai egyesülnek. E betegségek legborzasztóbbika az Epilepsia (Nyavalyatörés). E bajban szenvedőknek vigasztal szolgálhat azon értesülésünk, mely szerint egy magyar orvos e betegség ellen új és hatékony gyógyító módszert talált fel, amelylyel már a külföldön is feltűnést keltett. Ez orvos Dr. Szabó B. Sándor Budapest V. Alkotmány u. 5; ki készséggel nyújt felvilágosítást mindazoknak, kik gyógyító módszere segélyével e súlyos bajtól szabadulni óhajtanak.

— **Politikai kalendárium** címmel egy alávaló bujtogató tartalmu röpiratot terjesztettek a nép között, melynek írója a legszemtelenebb perfidiával Kossuth Lajos jóbarátjának s félkezű honvédnek adva ki magát, a népet a papok, ügyvédek és az urak ellen hecceli. Valami Maró Gergely álnév alá bujt országos gazember képtelenebbnél képtele-

nebb és arcátlanabb arcátlanabb hazugságokkal akarja félrecsavarni az olvasó esztét és igazítja az alsóbb néposztályt a felekezeti és osztálygyűlöletre és hirdeti a magyar alkotmányba ütköző botrányos tanokat, állítván, hogy az urak vissza akarják hozni a jobbagyságot, — forradalmat akarnak, hogy a nép a csatába elpusztuljon s aztán a háboru alatt a szállításokból az urak, meg a zsidók meggazdagodjanak, azután meg a birtokukon a fiskálisokkal megosztózhassanak. Mint értesültünk, Bölöny Bálint rendőrfőkapitány a förtelmes nyomdajegyekből egy példányt a zilahi királyi ügyészséghez illetékes intézkedés végett leküldötte.

— **A gazdák érdekében** hasznos ujtást tervez Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedő cég Budapesten. — Ugyanis a gazdák ezideig teljesen megnyugvással szereztek be gazdasági magszükséleteiket oly üzletekben, ahol Mauthner-féle konyhakerti és virágmagvakat árusítanak, abban a hiszében, hogy ott a gazdasági magvak is a Mauthner cégtől valók. Sajnos ez nincs mindenütt így, aminek következtében bizony sok oly gazdasági magot vétetnek meg a gazdák, amelyek sohasem kerültek ki Mauthner raktáraiból. Amint értesülünk, a gazdák érdekében megvédésére és a cég jó hírnevének érdekében is, a Mauthner cég a közönséggel rövidesen ismertetni fogja mindazon vidéki kereskedők és szövetkezetek névsorát, a melyeknél a cég gazdasági magvai kaphatók. — Addig ajánlatos a vásárlásnál a beszerzési forrás felől meggyőződést szerezni.

— **A „Zenélő Magyarországot”** zene-mű folyóirat ma megjelent 307-ik füzeté a következő tartalommal jelent meg: I. „Somogyországi nóták”, Gerő Ferenc nagy népszerűsége szert tett dalfüzetének két legszebbje: „Szomorúan, bánatosan zug a szél” és „Dal az asszonyról, meg a lóról, aztán meg a csobolyáról” címűeket mutatványul. II. Lányi Ernő „Tavaszi est” című hangulatos magyar zeneképe. III. Tilzer Harry „Dal a lopott csokról” című amerikai keringő dal, Bertha Imre poétikus szép szövegével. E pompás szép zenemű folyóiratot, amelynek minden egyes száma szakavatott megválasztással minden zenei válfajt felölel, meghozza mindenkinek a maga izléséhez megfelelő ujdonságot s mint ilyen, minden zongorázónak melegen ajánlunk figyelmébe. Előfizetési ára fél évre (12 füzet 60 zeneoldallal) 6 korona, negyedévre 3 korona. Előfizetések Klükner Ede zeneműkiadó vállalatához Budapest, VIII., József-körút 22—24, intézendők.

— **A Nap.** A fővárosi zsurnalisztika valószínűs szerzője A Nap, ma az ország leg-radikálisabb, legszókimondóbb, és legnépszerűbb és legelterjedtebb ellenzéki napilapja. A Nap a közönség rajongó szeretetétől kísérve, egy csapásra hódította meg a szíveket. Minden száma kész meglepetés és szenzáció. A Nap független, érdekes, tartalmas és teljes krónikása a napnak s minden más lap megelőzésével már a kora reggeli órákban kapja kézhez a vidéki olvasó. A Nap felelős szerkesztője: Braun Sándor, főmunkatársa. Abrányi Emil. Politikai cikkeinek legnagyobb részét Ugron Gábor, a magyar ellenzék e fényes nevével vezéralakja írja. Belső dolgozó-társai: Abrányi Emil, Bródy Mihály, Cholnoky Viktor, Feld Aurél, Gergely István, Hacsak Géza, dr. Hajdu Miklós segéd-szerkesztő, Holló Márton, Kemény Simon, Nádas Sándor, Pásztor Árpád, Székely Miklós, Szabócsk Bálint, Szép Elemér, Thury Zoltán, Ugron Gábor. Ez a névsor — élén Braun Sándor szerkesztővel — kész program. Hangban, tartásban, formában, színében s elevevényben új ez az újság. Valósággal zászlóvivője A Nap a magyar függetlenségi törekvéseknek az erőszak és törvénytörés mostani gyászos napjaiban és ugy politikai, mint újságírói sikerei óriási tényezővé tették. A Nap hasábjain tükröződik a leghívebben a magyar közönség értelemvilága. Külön szenzációja, hogy a legkorábban megjelenő újság a legolcsóbb is. Egy szám ára 2 krajcár, előfizetési ára egész évre 16 kor., félvre 8 kor., negyedévre 4 kor. egy 1 kor. 40 fillér (70 krajcár). Az érdeklődőknek a Nap kiadóhivatala (Budapest, VIII., Röck Szilárd-utca 9.) készséggel küld mutatószámot.

— **Tanácsok százéves életre.** Egész könyvtárat lehetne már összeállítani azokból az egészségügyi szabályokból, amelyeknek szigorú betartása nagyon ajánlatos, hogy az ember hosszú életet éljen. Legújabbban Weber londoni orvos adja írásban és szóban is életmehosszabbító tanácsait, aki tapasztalatait saját magán figyelte meg, mert jelenleg nyolcvanasztendő, de még mindig — testben és lélekben egyaránt — fiatalos erőnek örvend. Weber főbb tanácsai a következők: Mindennap nagyobb mozgás a szabadban, friss levegőn, otthon pedig tüdőgátító légzési gyakorlatok végzendők, aminek legalkalmasabb eszköze a házi tornázás. — Ételben-italban s a testi élvezetekben mértékletes életet kell

tartani. — A lakásban állandóan tiszta, jó levegő legyen. A test ellen erjét a betegségek és az átöröklő nyavalyák ellen állandóan fejleszteni kell. — Este korán le kell feküdni, hogy reggel korán felkelhessünk, 6—7 óra alvás teljesen elegendő. — Mindennapi fürdés vagy teljes mosakodás által a bőrt tisztán kell tartani. — Szabályszerű foglalkozás által a szellemi képesség teljesztendő. — Végül ajánlja, hogy: örömteli órákkal, nyugalommal és reményteljes életnézettel kedélyünket akként neveljük, az élet minden szakában erős keserőségeket tűrni és leküzdeni, kerüljük az alkoholt s mindazon szórakozásokat, melyek testünk erejét gyengítik. Még hozzáteszi, hogy mindezt megtartani nem is olyan nagyon nehéz. Reméljük, hogy olvasóink között számosan lesznek, akik ezen tudós angol tanácsait megtárlják és saját magukon tesznek kísérletet, hogy vajon ily módon élhetnek-e 100 egész esztendőig.

Gyakori láz

és nehéz betegségek után a lábbadozónak jó erősítő szere van szűksége. Minden más szernél alkalmasabb a csukamájolaj a test zsíralománya, a csontok és izmok erősítésére. A SCOTT-féle EMULSIO a csukamájolajat oly izletes és könnyen emészthető formában nyújtja, hogy maga a leggyöngébb beteg is e készítményt minden ellenszenv nélkül veszi be és emésztheti meg. — A SCOTT-féle EMULSIO a legfinomabb norvégiai gyógycsukamájolajból készül méz és nátron hypophosphitok hozzáadásával.

A SCOTT-féle Emulsió valódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vivő halász” védjegye.

Kapható minden gyógyszerárban.

Ezen lapra való hivatkozásnál és 75 fillérn levélb ilyeg beküldése ellenébe

minta üveggel bérmetve szolgál:

Dr. BUDAI EMIL.

„Városi gyógyszerár”

Budapest, IV., Váci-utca 34/50.

Egy eredeti üveg ára: 2 K. 50 f.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Nyilttér.*)

Dr. Székely Kornél

fogorvos Nagykárolyból

— április hó 10—25-ig —

fogorvosi gyakorlatra városunkba érkezik, és a „Városi szálloda” 7. számú szobájában fogja rendeléseit tartani.

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Hirdetések.

Eladó.

Tasnád nagyközség belterületén, a vasutállomástól mintegy 300 méternyire, közvetlenül az állami ut mentén fekvő 5 holdnyi földterület, mely terület első osztályu téglatermelésre, esetleg egy nagyobb szabásu téglatelep berendezésére is kitűnően alkalmas. A terület egy része eddig is téglatermelésre használtatott.

Van a területen egy 25 méter hosszúságú, teljesen jó karban levő szárító szin, egy kut és egy szobát magában foglaló épület.

Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos

Özv. Svaiczter Aladárné

1— Tasnádon.

10,910. I.—1906.

Árverési hirdetmény.

A zilahi m. kir. pénzügyigazgatóság, mint a kincstár képviselője, a kincstár tulajdonát képező s a szilágy-somlyói 218. sz. telekjegyzőkönyvben foglalt ház épületanyagára nyilvános árverést hirdet az alábbi feltételek mellett:

1) Az árverés **folyo évi április hó 9-én** reggel 10 órakor a helyszínén fog megtartatni.

2) A lebontandó ház összes anyagának kikiáltási ára 1000, azaz Egyezer korona; a vételár az árverésnek jóváhagyása után készpénzben azonnal lefizetendő.

3) Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 5%-át, vagyis 50 (ötven) koronát vagy készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a szilágy-somlyói m. kir. adóhivatalnál, vagy az igazgatóságnak a helyszínén megjelenő kiküldöttjénél bánatpénz fejében letenni.

4) Árverési vevőre nézve a vétel az árverési jegyzőkönyv aláírásával azonnal, — az eladó kincstár nézve pedig az árverésnek felsőbb hatóságilag történő jóváhagyásával válik jogérvényessé.

5) Árverési vevő tartozik a kincstár az árverés jóváhagyásától történő értesítés átvételétől számított 6 (hat) hét alatt saját költségén végeztetni s a lebontáskor származó anyagokat ugyanezen idő alatt saját költségén a helyszínéről elhordatni s eme kötelezettségének biztosítékként az 50 korona bánatpénzt Egyszáz (100) koronára készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban biztosítékként kiegészíteni.

Zilah, 1906. március hó 13-án.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Szilágyvármegye alispánjától.

2761—1906. kig. szám.

Hirdetmény.

Szilágyvármegye közigazgatási bizottsága folyó évi március hó 8-án kelt 743. kb. számú határozatával a Zilah-eszecsai törvényhatósági közuton levő 59., 65. és 82. számú műtárgyak építésére 14,337 kor. 22 fillér, a bádomballa-mojádi törvényhatósági közuton levő 17. számú műtárgy újból építésére 3830 kor. 75 fillér, végül a Szilágycseh-Hadad-szopori törvényhatósági közuton levő 91. sz. műtárgy újból építésére 2664 kor. 19 fillér, vaskorlátok felállítására a három utvonalon 982 korona 97 fillért, vagyis a három utvonatra összesen 21,815 kor. 13 fillér költséget engedélyezett.

A fentemlített munkálatok kivitelének biztosítása céljából az **1906. évi április hó 2-ik napjának** d. e. 11 órájára a vármegyei székház kistermében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

A versenyezni óhajtókat felhivom, hogy a fenti munkák végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig annyi- val inkább igyekezzenek hozzám beadni, mivel a később érkezőket nem veszem figyelembe.

Ajánlat tehető az összes műtárgyakra, vagy külön az egyes utvonala- kon levő műtárgyakra is, megjegyezvén, hogy a vasszerkezeti munkákra min- denik esetben az aléptménytől elkülö- nített, önálló ajánlat adandó be.

Az ajánlathoz az engedélyezett költségszög 5%-ának megfelelő bánatpénz csatolandó.

A szóban levő munkákra vonatkozó műszaki művelet, általános és részletes

feltételek, szerződési és ajánlati minta a zilahi m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban (d. e. 8—12, d. u. 2—5-ig) naponként megtekin- hetők.

Zilah, 1906. március hó 13-án.

Török,
alispán.

A zilahi járás főszolgabírójától.

926—1906. kig. szám.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye zilahi járásában megüresedett diósadi körjegyzői ál- lásra pályázókat felhivom, hogy az 1883. évi I. t.-c. 6., illetve az 1900. évi XX. t.-c. 3. §-ában előirt minősítéseket, ed- digi szolgálatukat, születési idejüket fel- tüntető okmányokkal felszerelendő ké- relmeiket hozzám **1906. évi április hó 28-ig** adják be.

Az állás javadalmazása:

- 1) A kör községei által adandó törzsfizetés . . . 800 K — f.
- 2) Az 1904. évi XI. t.-c. alapján folyósítandó állami kiegészítés . . . 800 K — f.
- 3) Kézbessítői fizetés . . . 61 K 50 f.
- 4) Adószedési átalány . . . 70 K — f.
- 5) Körjegyzői irodaátalány . . . 50 K — f.
- 6) Fűtés és világítási „ . . . 90 K 50 f.
- 7) Természetbeni lakás és kert.

A pályázni óhajtókat e helyen figyel- mettem, hogy ha megválasztásukat etetés, itatás, vagy előnyök, ígéretek ki- látásba helyezésével kísérik meg elő- mozdítani, a jelölésből kizárom.

Zilah, 1906. március 14.

Tarpai Miklós,
főszolgabíró.

Eladó ház.

Szilágy-somlyón, a Magura-utcában levő **házas telkem szabad kézből, jutányos árban eladó.** A telken van: az utca felőli részen 4 szoba, — belső épületben 3 szoba, konyha, kamara, — külön épületben egy kis szoba, — 18 méter hosszúságú sziklába vágott száraz pince, melyben három sor hordó fér el, előtte tágas kocszi szin, — egy 4 lóra való istálló, — 8 méter hosszú, cserép- pel fedett tengeri göré, alatta kőből ki- rakott szeméttartó, — és egy 100 hek- toliternyi ürtartalmu eső víztartó me- dence.

Bővebb felvilágosítást nyujt

Bölöni Sándor,
ügyvéd.

A legnépszerűbb és leg-
elterjedtebb magyar el-
lenzéki lap

A NAP.

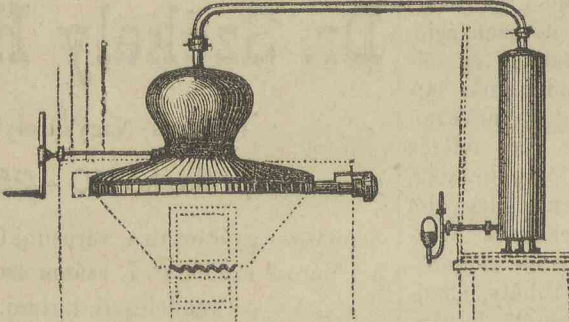
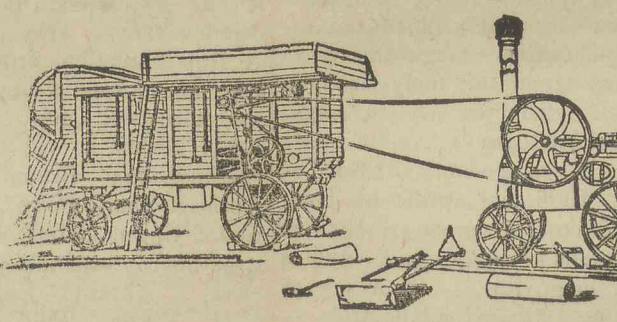
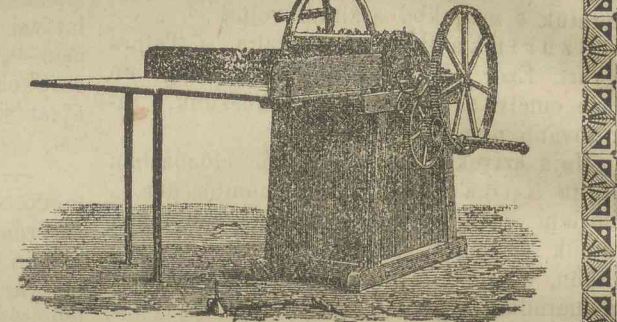
Az erőszak és megfélemlítés e nehéz ide-
jében a 48-as eszmény leghívebb katonája.
— Minthogy a kormány az utcai árusítást
megszüntette, kérjük olvasóinkat úgy Buda-
pesten, mint a vidéken, fizessenek elő A
NAP-ra, vagy vegyék meg a dohánytözs-
dékben, vagy rendeljék meg a lapkiho-
rúdnál.

Előfizetés: negyedévre 4 korona, egy hó-
napra 1 korona 40 fillér.

Felelős szerkesztő: Braun Sándor. Főmunka-
társak: Abrányi Emil és Ugron Gábor.

A NAP kiadóhivatala:
BUDAPEST, VIII., Rökk Szilárd-utca 9.

Egy szám ára:
2 krajcár.

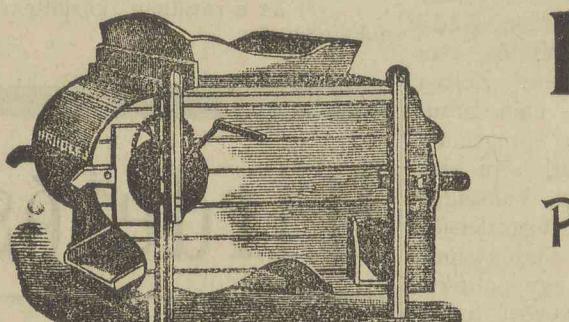
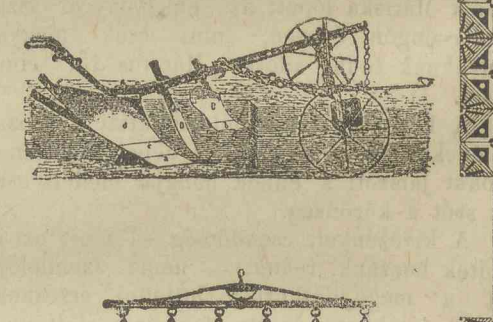

Posner Ábrahám

cégjegyzője és képviselője:

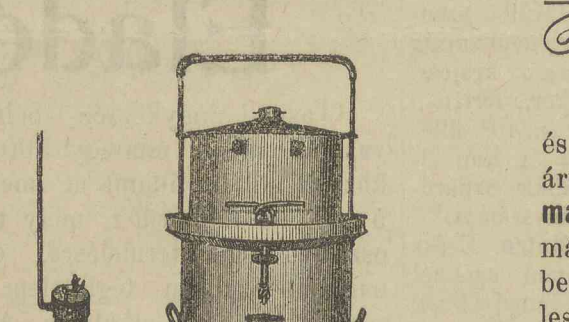
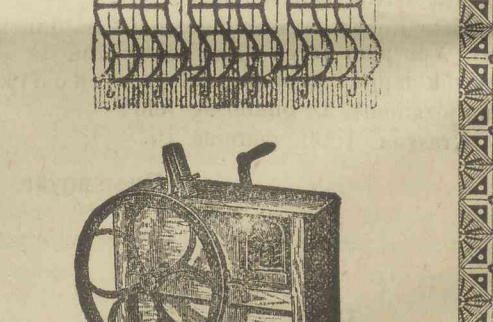
Posner I. rézmű-, gép- és ekegyárának

SZILÁGY-SOMLYÓN.

Nagyválasztéku raktárt tart mindenféle gazdasági gépekből,
és azokat meglepő olcsó árban s kedvező fizetési feltételek mellett
árusítja. — Berendez és felállít: gőz- és benzinmotorok által hajtó
malom- és olajkészítő gépeket, — közvetít a leghirnevesebb gyárt-
mányu gőz- és motorok által hajtandó cséplőgépeket, — készít és
berendez szeszgyárakat, gőz- és szoba fűdőköt, Acetylén gázfej-
lesztő gépeket és világítási berendezéseket. — Mindennemű talajvi-
szonyoknak megfelelő ekéket, boronákat és minden fajta gazdasági
gépeket, tüzi- és kerti fecskendőket és mindenféle gépjavításokat
jutányos árért eszközöl.

A fenti cég a nagyban gyártott közkedvelt könnyű járatu ekéit a föld-
mivelő gazdáknak váltófedezet mellett 6 havi idővárakozásra is adja.

Nyomatott Bölöni Sándor gyorsajtóján Szilágy-somlyón. 1906.